

זוהר חלק ג' - דף רע"ו עמוד ב'

בת היתה לו לאברהם ובכל שמה, ובה קיים כל התורה ואפילו ערובי תבשילין

עמד אליהו ואמר, סיני סיני, ברשות הקדוש ברוך הוא ושכינתו אני רוצה לדבר דבר אליך לכבודך, אמר לו דבר, פתח ואמר, רועה הנאמן זאת הכלה שלך נתן אותה הקדוש ברוך הוא לאברהם לגדלה בשבילך^[צב] ולפי שהוא שמר אותה נקראת בתו, זה שכתוב וד' ברך את אברהם בכל, ודרשו בת היתה לו לאברהם ובכל שמה, ובה קיים כל התורה ואפילו ערובי תבשילין, כמו שכתוב (בראשית כ"ו) וישמר משמרתי וגו', והוא היה אליה אומן, כמו (אסתר ב') ויהי אומן את הדסה^[צג] והקדוש ברוך הוא ברך אותו בעבורה, כמו שכתוב וה' ברך את אברהם בכל, לבעבור שגדלה מכל מדות טובות וגמל לה חסד, והעלה אותה בגדולה במדת החסד של אברהם, והיה ביתו פתוח לרוחה בעבורה לגמול חסד עם כל באי עולם^[צד], ולפי שהוא גמל חסד עמה כאשר בניו של אברהם היו ממושכנים במצרים בשביל הרבה חטאים, אמר הקדוש ברוך הוא אליך רועה הנאמן, לך ותגמול טובה למי שגמל חסד עמך. ואתה גמלת חסד עם בניו כמו שהוא גמל עמך. ואחר כך נאמר בך כי הוציא שם רע על בתולת ישראל, ובעבור זה נאמר בך ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו, שאף בגלות לא תוכל להפרד לך ממנה כל הימים, ואיך הוא השם רע שהוצאת עליה, אלא לאחר שניתנה השכינה לישראל כל מי שמוציא שם רע על ישראל כאילו הוציא עליה, והשם רע היה שאמרת להקדוש ברוך הוא (שמות ל"ב) למה ה' יחרה אפך בעמך, והקדוש ברוך הוא אמר כיון שאתה הוצאת שם רע על ישראל שעשו את העגל, לך רד כי שחת עמך, הערב רב ודאי שאתה גיירת אותם הם עשו את העגל, ובעבור זה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל, לו תהיה לאשה, לא יוכל לשלחה כל ימין^[צה].

זיו הזוהר

שאין לה הארת עצמה, סה כמספר השם אדני".
צד (מהמו"ל) סיפורי זוהר הקדוש. **צה**. פירוש שנתחייב להיות תמיד דבוק עם ישראל, כמו שאמרו אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא.

צב. שעל ידי קיומו כל התורה גרם להאיר כח הארת התרי"ג אורות. **צג**. רמז על השכינה שנקראת הדס"ה. ה על שם ה"א אחרונה של שם הוי"ה, ד על שם דל"ת של אחד, ושנקראת דלה כיון

זוהר חלק ג' - דף רע"ז עמוד א'

מצוה שישמח החתן עם אשתו שנה אחת, שנאמר נקי יהיה לביתו שנה אחת, ואותן י"ב חודש הן משלה

כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא וגו', ושמח את אשתו אשר לקח, מצוה זו שישמח החתן עם אשתו שנה אחת, שנאמר נקי יהיה לביתו שנה אחת, ואותן י"ב חודש הן משלה, שהרי שנה היינו כלה^[צ1] ואין כלה אלא עם י"ב חודש, שכתוב (מלכים א') עומד על שנים עשר בקר, והואיל שאין תקון הכלה אלא בשנים עשר, צריך החתן לצמח אותה ואת ביתה, אותה ואת תקוניה כדמיון שלמעלה, ולכך כתוב ביעקב ויקח מאבני המקום, אבני המקום י"ב היו, ומי שמשמח לכלה משמח גם לנערותיה, ונערותיה י"ב הן, והכל הוא סוד של שנה, לפיכך צריך החתן לשמוח עם אשתו שנה אחת, והרי ביארנו ששמחה הזו אינה שלו אלא שלה, שנאמר ושמח את אשתו, וישמח את אשתו לא כתוב אלא ושמח, ישמחנה להכלה, כדמיון זה אין שמחה להכלה אלא עם גוף והתקונים שלה, ומי משמח, צדי"ק, ולכך נקי יהיה לביתו, נקי שלא יעמול בעניני העולם, למען יהיה בו רצון לשמחנה, נקי מהכל, נקי מן מסים וארנונה וגולגולת, נקי שלא יצא בצבא להתגר מלחמה, למען תהי נמצא שמחה למעלה ולמטה, ולעורר שמחה למעלה, זכאים עם הקודש שרבונו משמח בהם, זכאים הם בעולם הזה וזכאים הם בעולם הבא.

זוהר חלק ג' - דף ר"פ עמוד ב'

מצוה זו להכות לרשע שהוא סמא"ל, שעתיד הקדוש ברוך הוא להכותו חמשים מכות, מפני שעשה עצמו אלוה

ארבעים יכנו לא יוסיף וגו', מצוה זו להכות לרשע שהוא סמא"ל, שעתיד הקדוש ברוך הוא להכותו חמשים מכות, מפני שעשה עצמו אלוה, יבוא היחוד שמיחידים בו ישראל בכל יום בכ"ה כ"ה אותיות^[צ1] ויכה עמהם למי שעשה עצמו אלוה, ואין הוא אלא עבד נתעב, ואלו שחטאו באות ה'^[צ2] עתיד הקדוש ברוך הוא להכותם ביו"ד ה"א וא"ו, שהן ארבעים חסר אחת, ובשם הזה הכה הקדוש ברוך הוא עשרה מלקיות לאדם, ועשרה לחוה, ועשרה לנחש, ותשעה לארץ, לפי שכולם חטאו באות ה'^[צ3] זה שכתוב כי עשית זא"ת.

זיו הזוהר
צו. שנה היינו מלכות, שעל ידי י"ב חדשים של היקף הלבנה ניכר חשבון השנה, אבל בעלמא דכורא הארת השמש לא ניכר חשבון של שנה.
צז. שאומרים פעמים בכל יום שמע ישראל. **צח.** הן אלה שאמונתם לבלתי לחשוב האות ה, היינו הני, והן אלה שאמונתם לחשוב האות ה לאליה בלבדה, היינו המ'. **צט.** חטאתם היה שחשבו האות ה לאלוה בלבדה.

זוהר וישב דף פו

סוד מצות יבום שהוא עושה חסד ואמת עם אחיו המת, שלא יהיה נכרת מעולם ההוא

כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו וגו', יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה, מצוה זו ליבם אשת האת, סוד זה הרי נתבאר שהוא עושה חסד ואמת עם אחיו המת, שלא יהיה נכרת מעולם ההוא, לפי שזה האיש שמת בלי בנים אין יכול לעבור חומת הברזל ליכנס לתוך היכל המלך, לפי שחומת ברזל קיימת בין עולם הזה לעולם האחר, ולאחורי חומה ההיא קיימים אלף ששים רבוא מלאכי חבלה, וכולם נקראים שרי עונשין שרי יללות, חרבות שנונים שלאש לוחט בדיהם, ובתוך החומה ההיא יש ששים אלף היכלות חשוכים, וכל היכל והיכל יש בו חלונות פתוחים לגיהנם, וכל אותן שלא זכו לבנים בעולם הזה, כאשר יוצאים ממנו הולכים ליכנס לעולם אחר ההוא ופוגעים באותה החומה, אז יוצאים כל אותן שרי עונשין ומגרשים אותם ומביאים אותם לתוך אותן היכלות, ויושבים שם עד שנגאלים, ובכל יום ויום טועמים טעם גיהנם, אף זה שהוא זכאי, מלבד אם יש לו זכות גדול ויש לו זכות אבות, וכל זה באלה שהתיגעו להעמיד תולדות ולא יכלו, לפי שכל אותן שלא נפשטה מהם הצורה של מעלה להניח בעולם הזה^[ק] אין יכולים להכנס תוך עולם ההוא, אבל אלה שלא רצו להתיגע בעולם הזה להוליד בנים, כאשר יוצאים מעולם הזה קרבים אל החומה ההיא, יוצאים אותן שרי העונשין ומעצרים אותן באש לוחט, ותוך אותן היכלות יש היכל אחד, והיכל ההוא נקרא היכל פועלי און, נוטלים אותו ומכניסים אותו בהיכל ההוא, ושם נעשה בכל יום, וזה קשה מעונש הגיהנם, אם יש לו גואל הרי טוב, ואם לא אין יוצא משם לעולם, ועל כן כתוב (תהלים קכ"ז) אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם וגו'.

כאשר יש להם גואל לאותן שלא זכו לבנים, נצרך הוא לאשה הזאת ממש שהמת הניחה שם, הוא המקום שנפשו ורצונו היה משים בו תמיד, ונדבק בו ברצון ותשוקה, וכאשר ישתמש במקום הזה אחיו של המת, אותו כח הדבקות של תשוקת הנפש שהניח המת במקום הזה נתעורר בהתעוררת אשתו שתתעורר לכח ההוא, ובהתעוררת אחיו החי שישים רצונו ומחשבתו באחיו המת כשהוא באותו המקום, אז אלו ההתעוררות יפעלו לעורר אותו המת שבאותן היכלות ויוצא משם, וממונה אחד מאותן שרי העונשין בא עמו, וחוזר זה האיש לאותו המקום וישוב לימי עלומיו, ממונה ההוא קורא עליו וי שיצא שכרו בהפסדו, מי שהיה זקן הוחזר להיות ילד לצחק בו, ועל כל זה הקדוש ברוך הוא רצונו לעשות עמו טובה לתקנו בעולם הזה, וזה הוא אם רבונו רוצה בו.

סוד למה בחורים נעקרים מן העולם בימי נעוריהם

נער מן י"ג שנה והלאה שלא השלים לעשרים ולא נשא אשה ומת, או שהוא עלם כזה שלא היה בכח לישא אשה ומת, או שהוא עלם כזה שלא היה בכח לישא אשה ומת, עוקרו הקדוש ברוך הוא ונוטע אותו אחר כך בצד של אביו בקושי^[קא] וזה אינו הולך לחומה ההיא,

זוהר תורה * דף היומי * זיו הזוהר * ק. כי צורת התולדות נאצלת מן צורות אבותם. קא. שיוולד פעם שנית על ידי אביו או על ידי

בין גן עדן וגיהנם יש סלע אחד, והוא נקרא סלע המחלוקת, מפני מה נקרא כך, לפי שכל בני העולם עושים מחלוקת על רבונם בשביל אותו הנער^[קב] אבל הקדוש ברוך הוא רואה בו שלא יצלח, שאם יזקין ויתקשה לא יוכל להנטע בנטיעה יפה, ועכשיו שעוד הוא רך וראוי להתעקר נעקר והקדוש ברוך הוא נוטעו במקום אחר וכאשר נעקר הוא נכנס אצל סלע ההוא, ושם היכלות ידועים מוכנים לאלה, והרבה חילות ומחנות נמצאים שם ויש ממונה עליהם, וכולם עומדים במספר, ונמצאים שם עד שנגאלים בצד אביהם, ואם לא אביהם קיימים שם לפעמים עד ג' שנה, והקדוש ברוך הוא עושה עמו טובה להגאל על ידי גואלו הקרוב אליו או באחיו, והרבה גאולות הכין הקדוש ברוך הוא לאנשים כאלה.

גוף הראשון מה יהיה סופו, שאלה זו נשאלה לפני החברים, אם יקום אותו הגוף בתחיית המתים או לא, אם תאמר שלא יקום, וכי יאבדו מעשי ידיו של הקדוש ברוך הוא, ואם היה רשע גדול שאינו ראוי לקום לא שאלתי, שבודאי יאבד ולא יקום, אבל יש הרבה שחוזרים לעולם הזה רק להתתקן בבנים, גוף הראשון מה יהיה ממנו, הנה גוף ההוא לא יאבד, שהרי אין הקדוש ברוך הוא מאבד מעשי ידיו, ובריות עתידות להעשות מהם, והם יהיו גופים החוזרים בלי רוח^[קג] וכשיגיע הזמן שהקדוש ברוך הוא יחיה המתים יבנה אלו הגופים ויעמדו ארבעים יום בלי רוח, והקדוש ברוך הוא ירחם עליהם וישלח להם רוח הנושב בגן העדן ויעמדו בקיום, ויהיו משמשים לצדיקים העוסקים בתורה, ואלה ימיתו כמקדם, ואחר כך יקימו בתחיה, ועל זה כתוב (קהלת ד') ושבח אני את המתים שכבר מתו, מקודם לזה, וכאשר יקומו ידעו את רבונם בידיעה שאינה ברורה כשאר אנשים^[קד] והם יהיו משמשים לעם הקדוש.

סודות גדולות במצות יבום

ועל דרך הסוד נתבאר מצוה זו ליבם אשת אח, (דף רפ.) כי אשת אח היינו ד', ועם אח נעשה אחד^[קה] ואם חס ושלום אין האדם מכוון בלבו ליחד אח עם ד', שהיא אשתו בת זוגו של אח^[קו] הוא עושה פרוד ומכניס לסמא"ל אל אחר באמצע, ועליו נאמר (בראשית נ"ח) ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו, ונסתלק הקוץ של אות ד מן אחד, ולפיכך כתוב והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו, והשחתת זרע מונע ממנו הרבה ברכות וגורם פרוד היחוד, ולפיכך ויהיה ער בכר יהודה רע בעיני ה' וימיתו ה', והיחוד של א"ח עם ד' על ידי צדי"ק הוא, ובוועז לפי שהתגבר על יצרו נקרא צדיק, וזהו בוועל זה, ב"ו ע"ז, תקיף ביצרו.

זיו הזוהר

נפש רוח ונשמה שלו שהיו בתחלה יחדו, הם ידעו את רבונם במדרגה גדולה. **קה.** א' כתר ח' היינו ח' הספירות חכמה בינה חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד, ד' היינו מלכות וזהו יחוד קודשא בריך הוא ושכינתא. **קו.** אלא באמונת הג' או באמונת

האחים. **קב.** שאינם מבינים מה חטאו שמת בשבילו אם אינו עדיין בר מעונשין. **קג.** כי הרוח שלהם נתגלגל כבר בגוף אחר. **קד.** פירוש שיהיו כשאר אנשים פשוטים שלא מתו עוד, משמע שאותן השאר שיעמדו בתחיית המתים, הגוף עם

זוהר חלק ג' - דף רפ"א עמוד א'

סוד מצות חליצה

ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחליצה נעלו מעל רגלו וגו', מצוה זו לחלוץ את יבמתו, הרי אמרו כי הואיל שאין כאן הרצון של זה או של זו, ואין מתוקנים להחיות בחביבות יש לחלוץ, וזו היא חליצת רוח המת מגוף הזה שהיה צריך להתנהג עמו כאח, ואותה ההתקשרות של אח עם אחיו ינתק ממנו, ורוח ההוא הולך נע ונד עד שימצא גואל, כמו שכתוב (ויקרא כ"ה) או דודו או בן דודו יגאלנו או משאר בשרו וגו', ואם לא ימצא קרוב והשיג ידו ונגאל, כאורח ההולך ממקום למקום, או כעבד שהולך אסור באזיקים על צוארו, עד שימצא פדיון מאדונו על חטאתו, וי למי שלא הניח בן לגאול אותו.. ואם יש לו מליץ טוב שימליץ עליו לפני הקדוש ברוך הוא שירחם עליו, הקדוש ברוך הוא חס עליו נותן לו עונש ופודה אותו, אבל אינו נכנס לתוך המקדש, ומקום מתוקן להם מחוץ לגן העדן, ושם עומדים ומשבחים להקדוש ברוך הוא, ורואים אותו מרחוק, ואותו האור והעונג של הצדיקים בגן העדן רואים ממקומם ומתייבשים במעשיהם, זכאים הם הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא.

זוהר חלק ג' - דף רפ"א עמוד ב'

מצות מחיית עמלק

והיה בהניח ה' אלהיך וגו' תמחה את זכר עמלק וגו' מצוה זו להכרית זרעו של עמלק, שהרי נשבע הקדוש ברוך הוא שלא יחזור על כסאו עד שיטול נקמה ממנו, פתח רועה הנאמן ואמר, ודאי בעבור זה היו מהלכים במדבר ועל הים, ולא יכנסו בארץ ישראל עד שינטל נקמה מן עמלק, עמלק מי הוא למעלה, שהרי אנו רואים שבלעם ובלק משם היו הנשמות שלהם, ובעבור זה היו שונאים לישראל יותר מכל אומה ולשון, ולכך נרשם עמלק בשמותם, ע"ם מן בלעם, ל"ק מן בלק, וזכר ונקבה הם אותן העמלקים^[קז] ועליהם נאמר (במדבר כ"ג) לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל, כדמיון שיש בישראל ארבעה פנים, יעקב ישראל רחל לאה, ישראל עם לאה, יעקב עם רחל, כנגד (יחזקאל א') ופני נשר לארבעתם, כך יש ארבע פנים לעמלק, קסם ונחש, עמל ואון, עמל נרשם בעמלק, והמן שהיה מצד של עמלק (תהלים ז') ישוב עמלו בראשו, וכל אלופי עשו מעמלק היו, ולמעלה עמלק סמא"ל, עמל נחש און ומרמה, קס"ם, ק' מן עמלק ס"ם מן סמא"ל, המפתה לו לאדם לחטוא להקדוש ברוך הוא. ועתיד הקדוש ברוך הוא להעבירם מן העולם, כמו שכתוב (ישעיה נ"ב) לא יוסיף יבא בכ עוד ערל וטמא, איזה ערל ואיזה טמא, אלא הכל אחד^[קח] ערל וטמא, זה הוא שנתפתה בו והלכו אחריו אדם ואשתו, וגרמו מיתה לכל העולם עד הזמן ההוא שיעבירו הקדוש ברוך הוא מן העולם. וכמו שבגלות מצרים היה בא המלך להוציא לכנסת

זיו הזוהר

המ'. קז. פירוש שזה לעומת זה עשה אלהים, וכן שורש עמלק. קח. הגם שערל היינו ג' וטמא היינו י' ב' צד הטומאה זכר ונקבה סמא"ל ולילית, ושם מ' מכל מקום הכל אחד אלה כאלה טעו אחרי צד

ישראל שהיתה שם, כמו שכתוב (שמות י"ב) ועברתי בארץ מצרים וגו' אני ה', שבשביל כבוד השכינה בא אליה להקימה לתת לה ידו ולזקוף אותה, אף כך עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות בסוף גלות אדום, שיבוא הוא להקים את השכינה ולנער אותה מעפר, וי למי שימצא שם לפניו בשעה שיאמר (ישעי' נ"ב) התנערי מעפר קומי שבי ירושלים התפתחי מוסרי צוארך, מי הוא המלך והעם שיתיצבו לפניו.. אשרי חלקם של ישראל שהקדוש ברוך הוא בחר בהם מכל העמים עכו"ם, מפני שבכולם כתוב (ירמי' ו') הבל המה מעשה תעתועים בעת פקודתם יאבדו, בשעה שיבא הקדוש ברוך הוא לבער אותם מן העולם וישאר הוא בלבדו, ככתוב (ישעי' ב') ונשגב ה' לבדו ביום ההוא, ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

זיו הזוהר

הטומאה, ואלה כאלה ינערו מארץ הקדושה כשתהיה מחיית עמלק מן השמים, ואז יתקיים

הכתוב ונשגב ה' לבדו ביום ההוא.